

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, men skal vi så ikke for fuldstændighedens skyld have historien lidt bedre på plads.

Den borgerlige regering gennemførte i slutningen af 1980'erne princippet: Ældre længst muligt i egen hjem. Under den socialdemokratiske ledede regering i 1995 blev ældreboligloven vedtaget med ikrafttræden 1996 i erkendelse af, at der ikke var blevet bygget det, der rent faktisk skulle bygges, og at man ikke tilgodeså de behov, som ældre havde for netop at komme ind på vores plejehjem og ældrecentre. Så der er lagt penge med ud undervejs fra den socialdemokratiske ledede regering. Der er så sent som sidste år igen lagt an til en halvering af byggeomkostningerne for kommunerne.

Så jeg synes ikke, man kan komme og sige, at den socialdemokratiske ledede regering fra 1993 og til 20. november 2001 ikke har gjort, hvad den kunne med henblik på at sige til kommunerne: Vi vil godt hjælpe med, men I skal selv give det sidste nøk.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jamen jeg er da helt enig med fru Lissa Mathiasen i historielektionen, og jeg elsker historie – og sikke dog en masse historielektioner, vi har fået i dag. Det er dejligt. Tak skal I have!

Vedrørende det her sidste med sænkning af grundkapitalen: Jamen det var vi jo helt enige i. Og det synes jeg også den tidligere regering skal have ros for at den gjorde, men den manglede bare det sidste lille nøk. Den manglede at få det sidste med: at også de selvejende institutioner skulle have muligheden for at ombygge og renovere. Og med den her lov vil de nu få den samme mulighed, som kommunerne fik.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, jeg vil gerne sige tak for den modtagelse, lovforslaget har fået.

Der er blevet rejst nogle spørgsmål i forbindelse med dagens behandling. Dog vil jeg starte med at sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg er meget enig i, at den tidligere regering optrådte uheldigt.

Vi har jo netop med det her forslag – ud over frit valg af boliger og herunder retten til at få sin ægtefælle med – implementeret det forslag, som den tidligere regering burde have levet op til sidste år, nemlig bedre vilkår for selvejende æl-

dreboliginstitutioner og plejecentre, og hertil har vi taget 4. Maj Kollegier med i dag.

Der blev rejst et spørgsmål om, hvorvidt det her nu reelt giver en større valgfrihed. Det har man hørt fra adskillige ordførere her i dag, fra hr. Carsten Bo Jensen og hr. Keld Albrechtsen.

Ja, det gør det. Når vi nu har haft den lille nødbremse i den sidste ende, så er det jo netop, fordi der kan være nogle ekstreme tilfælde, hvor vi er nødt til at sige: Der må vi lige vente og se. Men det er altså ikke, fordi man skal sige, at nu bremser vi det. Der er et reelt valg.

Men lad os nu tage en kommune som f.eks. Frederiksberg Kommune, der har en politik med en venteliste på 2,2 måneder for en sådan bolig. Der kunne være et problem, hvis halvdelen af København lige pludselig ville over i Frederiksberg Kommune, og man så ikke kunne honorere det. Men lad os nu se. I stedet for at sige: Jamen, jamen, så siger vi: Hvorfor ikke?

Kl. 14.00

Intentionerne er fuldstændig klare i denne sag. Vi ønsker at give de ældre et friere valg på området, og det er egentlig også et svar på bemærkningerne om retten til at få sin ægtefælle med. Det er da muligt, man kan grave efter, hvor mange eksempler der findes, men som også fru Tove Videbæk siger, er problemet jo løst ved at give de ældre et retskrav.

Alt i alt vil jeg sige, at med dette lovforslag forventer vi, at det frie valg, hvor vi sætter mennesket før systemerne, bliver gennemført. Vi vil gerne se på det hen ad vejen, hvis der opstår nogle situationer, som vi ikke mener er hensigtsmæssige, men vi har været nødt til at have en lille bitte nødbremse for at se, hvordan det spænder af. Men forslaget giver en større frihed til flere mennesker end dem, der faktisk har friheden i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot gentage det helt principielle spørgsmål, hvor jeg bad ministeren bekræfte, at princippet om nonprofit, altså at der ikke må være profit for de private selvejende institutioner, selvfølgelig er videreført i lovforslaget, sådan som det også var forudsat i beslutningsforslaget. Det er jo meget afgørende for hele grundlaget for, hvordan denne virksomhed foregår, for når der bliver givet offentlig støtte, skal det selvfølgelig være sådan, at der ikke er et profitmotiv for de selvejende institutioner, der opfører eller renoverer boligerne.